

București, 12 august 1967

Către

Redacția ziarului
"SCINTEIA"
Secția învățămînt

Loco
Piața Științei

Subsemnatul Ing. I. Solomon, fost Conferențiar la Institutul de Căi Ferate (acum comasat la Inst. Politehnic) și Cercetător principal la Institutul de Energetică al Academiei, în prezent pensionar, vă trimit alăturat, spre eventuală luare în considerare, unele observații și propuneri în legătură cu Studiul privitor la dezvoltarea învățămîntului superior.

Anexă (în 2 exemplare)

Conf. Ing. I. Solomon
București
Str. Viitor 18

Conf. Ing. I. Solomon

În cuprinzătorul Studiu privind dezvoltarea învățămîntului superior s-a scăpat totuși din vedere o importantă problemă, aceea a studiului și folosirii limbilor străine. Ne gîndim desigur la facultățile și institutele cu alt profil decît acela filologic.

1. În ceea ce privește în primul rînd munca studenților, acestora li se recomandă la toate cursurile, pentru completarea și adîncirea materiei predate, bibliografiile care cuprind aproape întotdeauna și lucrări în limbi străine. Aceste bibliografii rămîn însă inoperante dacă studenții nu s-au învățat a se folosi de limbile respective. Apoi, așa cum se subliniază și în Studiu, se mai cere studenților ca ei să se apropie cît mai mult de stadiul cel mai avansat al științei și tehnicii mondiale. Pentru aceasta ei trebuie însă să se poată folosi de lucrările -cărți și periodice- publicate în limbile de circulație universală prin care se mijlocește cunoașterea acestui stadiu.

Deoarece în prezent absolvenții liceelor sînt încă, în mare parte, deficienți în folosirea practică a limbilor străine, învățămîntul acestora ar trebui să fie continuat în universități și institute. Într-o ~~ca~~ oarecare măsură acest lucru se face, dar el ar trebui poate lărgit și îmbunătățit prin predarea lor, pe cît posibil, prin lectori străini. După părerea noastră ar mai fi de dorit ca acești lectori să fie, pe cît s-ar putea, și specialiști de profilul facultății sau institutului respectiv, astfel ca predarea limbilor străine să se facă de-a dreptul în limbajul și vocabularul de specialitate și nu tot pe linia filologică și literaturizantă a liceului. Însemnătatea acesteia din urmă pentru cultura generală nu poate fi negată, dar ea trebuie să facă deocamdată loc scopurilor pragmatice.

2. Introducerea, respectiv înmulțirea lecțiilor de limbi străine este necesară, dar nu și suficientă. Studenții ar trebui să fie și nevoii să le folosească. Mijlocul pentru realizarea acestui scop ni-l oferă tocmai faptul, relevat și în studiu, că există încă multe discipline pentru care încă nu s-au elaborat și editat cursuri și manuale. Fără a se opri această activitate ele să nu mai fie însă așteptate, ci pînă la pregătirea și imprimarea lor să se aducă și să se pună la îndemîna studenților manuale și tratate corespunzătoare în limbi străine.

Pe această cale, pe de o parte se va completa simplu și rapid -așa cum se face și cu anumite aparate, mașini și instalații încă neasimilate și nefabricate în țară- materialul didactic de specialitate lipsă; pe de altă parte, studenții vrînd-nevrînd se vor obișnui cu folosirea la studiu și documentare a limbilor străine, obișnuință ce le va rămînea apoi și pentru toată activitatea lor ~~viitoare~~ ulterioară.

Traducerile sînt mai puțin avantajoase. Ele sînt costisitoare și frînează învățarea proprie a limbilor străine. Dar mai cu seamă, dat fiind că de la hotărîrea unei traduceri pînă la intrarea ei în circulație trec mai mulți ani, în momentul cînd lucrarea tradusă ajunge în mîna studenților, ea este adese depășită.

3. Înlesnirea procurării personale a cărților de specialitate care în prezent -cu excepția aceloră în limba rusă- este practic nulă, nu este o problemă numai a studenților, ci și a cadrelor didactice însăși, precum și a cadrelor de cercetători, din producție și din economie. În zadar se cere tutărurilor acestora să fie la curent ~~cu~~ cu cele mai noi realizări științifice și tehnice pe plan mondial, dacă nu li se dă și posibilitatea procurării informației respective de asemenea pe plan mondial. Ceea ce se găsește în unele biblioteci centrale sau speciale este prea puțin, este procurat și catalogat cu mari întîrzieri și este mai cu seamă foarte incomod pentru un

studiu individual eficient.

Lucrările de specialitate străine sînt însă în general foarte scumpe, începînd chiar de la locul lor de origină. Procurarea lor ar trebui deci înlesnită și printr-un sistem de distribuție la profesori, studenți și cercetători la prețuri reduse. Nu se poate face desigur o legătură imediată între unele și altele, dar se poate presupune că, cu cît se vor admite mai largi așa-zise "pierderi planificate" la procurarea de către specialiști a materialului mondial de studiu și documentare, cu atît se vor reduce mai repede pierderile planificate și neplanificate, ce se mai produc în unele sectoare.

București, 12.VIII.1967